

Brockdorff: Jeg kan for en Deel slutte mig til det, som blev sagt af den sidste ærebe Taler, men dog ogsaa kun for en Deel. Jeg hører ikke til dem, der ville storme mod Theatret. Jeg troer, at der bør være et Nationaltheater i Danmark, ja at det ikke engang var passende, om det ikke fandtes; men jeg maa tiltræde den sidste ærebe Talers Anstuelse, naar han sagde, at vi, paa en Tid som den, vi leve i, da der bliver stillet saa store og aldeles uafviselige Forbringinger til Landets Forsvar, og paa en Tid, da en Deel af Landet endog ogsaa er okkuperet af Fjenden, og hvor man kan forudsee, at der vil skee betydelige Udskrivninger, maae iagttage den største Økonomi. Det er imidlertid muligt, og jeg er meget bange for, at det forholder sig saaledes, at der ikke kan være Tale om Andet, end at vi blive nødt til at bevilge disse 17,000 Rb.; thi de ere vel nødvendige til at dække Udgifter, der allerede ere afholdte. Jeg vil derfor ogsaa kun henstille, om der ikke kunde være Anledning til, for den øvrige Deel af Theateraaret, at tage en eller anden Forholdsregel, for at Udgifterne kunne blive noget mindre. Saavidt jeg veed, er Frekventen i Theatret kun ringe i denne Tid, saasom Stemningen i høi Grad er trykket, og ikke Mange have Lyst til at gaae paa Komedie. Dette vil efter min Formening med al Sandsynlighed, bevirke, at der til næste Aar vil blive en betydelig Underbalance. Jeg kan i Dieblirket ikke opgive, hvilke Midler der kunne være meest passende til at forebygge denne Underbalance, men skal blot henstille, om ikke et saadant Middel skulde kunne findes.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg skal ikke unnlade at sige, at det visse er Gjenstand for Theaterbestyrelsens alvorlige Overveelse at træffe de Indskrænkninger, der ere mulige; men for enhver billig Bedømmelse af en saadan offentlig Institution maa det være klart, at det ikke er muligt pludselig at gjøre store Forandringer. Desværre er den Forandring, der ligger nærmest, Afstedigelsen af Personer, der ikke ere pensionsberettigede, en Forholdsregel, man nødvendig vil anvende. En anden Forholdsregel var Afstedigelse af pensionsberettigede Personer, som

jo saa vil bringe Byrden et andet Sted hen, medens Theatret rigtignok ikke faaer Udsende af umiddelbart at høre den. At der ogsaa tænkes paa Indskrænkninger i Udgifterne til Udstyrelsen og Udvibelsen af Theatrets Materiale, er ganske vist, og en saadan Økonomi vil blive nøie iagttaget i Fremtiden. Ved Siden heraf maa det imidlertid være mig tilladt at kaste et Blik paa en Side af Sagen, der maa indeholde nogen Beroligelse. Dette Lovforslag var nemlig ved dets Fremlæggelse ledsaget af Motiver, som paa Grund af Sagens Behandling i det andet Thing ikke saaledes foreligge for dette Thing; men i disse Motiver blev det oplyst, — hvad ogsaa senere ved en Skrivelse fra Theaterchefen er hyderligere udbillet — hvorledes Theatrets økonomiske Vilkaar, uagtet Alt, hvad der kunde synes at tale derimod, virkelig ere forbedrede, og at en stor Deel af dets Underbalance beroer paa Forhold, der ikke mere finde Sted. Saaledes maatte Theatret tidligere udrede Sædtillæg, hvilken Byrde Statskassen nu har overtaget, og Theatret stod tillige i et uheldigt Forholdsforhold, idet det aarlig maatte udrede en stor Deel af det følgende Mars Kapital og saaledes svare Rente deraf; Theatret har endvidere en Gjæld paa Grund af den store Umbygning, der fandt Sted for nogle Aar siden, og af den maa det svare betydelige Afdrag og Renter. Men uagtet alt dette, ere dog Udgifterne blevene bedre i de 3 sidste Aar, og navnlig ved hvad der er skeet i det sidste Aar, idet Hans Majestæts Civilliste nu har overtaget at udrede 7,000 Rb. for den kongelige Loge, der tidligere afgaves uden Erstatning, en Indtægt, der muligviis ved et helbøgt Theaterbesøg hyderligere kan forøges, fordi Pladsen, der forhen var benyttet til Loge for Kongen, er af større Værdi end den, der nu benyttes. Dersom Theatret nu kunde regne paa det sædvanlige Besøg, og det kunde lykkes at gennemføre de Indskrænkninger, der ere paatænkte og fremdeles med Alvor skulle blive forsatte, vil der ikke være stor Frygt for Theatrets Fremtid. Der skal i ethvert Fald blive anvendt Alt, forat Theatrets Fremtid kan blive mere betryggende end hidtil. Hvad den forbigaagne Tid angaaer, er Grunden til de ogsaa for mig beklagelige Forbringinger, der her stilles til Rigets alminde-